

har jeg dog saa godt, jeg har kunnet — har heller ikke nogen af de foregaaende Talere talt om, at det ikke var nødvendigt at træffe Forholdsregler for at faae en bedre Mark- og Veifred. Jeg er aldeles enig i, hvad alle de foregaaende Talere have udtalt, at Loven i det Hele er en rigtig god Lov, men det forhindrer jo dog ikke, at der kan være enkelte Bestemmelser, hvor vi kunde ønske en Smule Forandring. Jeg skal indskrænke mig til en eneste Anke, men det er rigtignok ogsaa den samme, som er gjort gjældende fra adskillige ærede Talere, at Bestemmelserne med Hensyn til Veifreden ere vel strenge, og naar vi have Leilighed at erfare, som ogsaa min ærede Ven fra Alsens (N. Andersen) nævnte, at Politiet og Amtsraadet kommer til mer og mer at paase Veifreden — og jeg indrømmer, at dette er rigtig — kan dette dog ogsaa ske paa en saa streng Maade, at det bliver noget nærgaaende. At man tvører en Ko paa en offentlig Vej, er Noget, jeg aldeles ikke vil forsvare, men at det ikke skal være tilladt, at lade en Ko under Bevogtning af et Menneffe, som holder ved Tvoret, græsse paa et Hegn, som støder ud til en offentlig Vej, finder jeg dog vel haardt. Hvem er, maa jeg spørge, Gier af det Græs, som grov paa Hegnet ud til Veien. Er Veipolitiet Gier af det? Er det dog ikke en noget streng Bestemmelse, at jeg ikke maa tillade, at en fattig Husmands Ko afbider det Græs, som staar paa mit eget Hegn paa den Side, som grændser ud til Veien? Jeg skal aldrig forsvare Ufred paa Veiene, thi Fred paa Veien saavel som Fred paa Marken er et stort og herligt Gode, men jeg kan ikke indrømme, at det kan forarsage Ufred paa en Vej, at en Ko græsser der, naar den vogtes, og jeg gjen tager, hvad der er sagt af tidligere ærede Talere, at det er et Gode, som man neppe kan slette høit nok, at Husmændene kunne græse deres Køer paa Hegnene omkring ved Veiene; Græsset der er særdeles godt og nærende, saa at en Husmand blot med en Skjepe eller et Par Skjepper Land, hvorfra han kan faae lidt Staldfoder til Koen om Natten, kan, naar han har en saadan Tilladelse, godt faae Føden til sin Ko hele Sommeren. Jeg kan

ikke forløse mig med, at dette aldeles skal vdelægges ved et Pennestrog i en Lov, og jeg vil meget bede den ærede Minister om at gaa ind paa et Endringsforslag lig det, som der i Landsthinget blev gjort Forsøg paa at faae ind, saa at det kan tillades Folk at lade en Ko græsse i Grøfterne og paa Hegnene ved Veiene, naar den holdes ved et Tvør; at Kreaturer ikke maa tvøres ved Veien eller gaa der uden Bevogtning, finder jeg meget rigtigt. Det er kun dette Punkt, jeg særligt har villet fremhæve og lægger særligt Vægt paa.

Naberg: Det er ikke for at gjøre nogen Indvending imod det foreliggende Lovforslag, at jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet, men det er nærmest i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne om Veifreden, at jeg ønsker at gjøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at der allerede ved de Bestemmelser, der nu findes optagne i Lovforslaget om Veifreden, er gjort ikke ubetydelige Skjærpselser fra den nuværende Tilstand, og jeg vilde derfor anse det for yderst uheldigt, hvis man yderligere vilde skjærpe disse Veifredsbestemmelser. Jeg sigter derved til Slutningsbestemmelsen i Lovforslagets § 11, som jeg vilde anse det for overordentlig uheldigt at tage ud af Lovforslaget. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Naben) anførte, at denne Bestemmelse nærmest var i Favor af Gaardmændene og de større Eiendomsbesiddere, skal jeg dertil bemærke, at den er i Favor af alle Eiendomsbesiddere; thi for Enhver, der har Eiendom stødende op til en offentlig Vej, har det sin store Betydning, at han ikke absolut er tvungen til at frede en saadan Vej. Da vi behandlede Loven om Hegn, vilde man ikke gaa ind paa, at det Offentlige skulde tage Del i at opføre Hegn ved Veiene, og det forekommer mig derfor, at man ogsaa nu i Loven om Fred bør være lidt rimelig overfor Eddeseterne og ikke stille Betingelserne for Fredning for dem paa en saadan Maade, at det bliver dem umuligt at være Naboe til en Vej, medmindre de opføre Hegn mod Veien, hvilket for dem, der ere saa uheldige at have Vej midt igjennem deres Eiendom, kan være en meget byrdefuld For-